

פסחים דף י"ז ע"א

בסוגיות הקודמות למדנו על שלוש מחלוקות

איזה עסקה עטא = ר' יוסי בן יועזר העיד שמשקין אינם טמאין ובפירוש דבריו יש מחלוקת בין רב ושמואל, לרב מן התורה אין טומאת משקין לא לענין קבלת טומאה וק"ו לא לענין לטמא אחרים ושניהם מדרבנן, לשמואל לטמא את עצמן מן התורה ולטמא אחרים מדרבנן.

תשובת הכהנים = חגי הנביא בחן את הכהנים מיד לאחר בניית המקדש השני כדי לבדוק האם הם עדיין זוכרים את הלכות טומאה וטהרה, לכן שאל אותם על שרץ (אב הטומאה) שנגע בלחם, והלחם נגע בתבשיל, והבשיל נגע ביין של נסכים, והיין נגע בשמן של מנחות, והשאלה האם השמן נטמא, וענו הכהנים שלא, לרב טעו ולשמואל מיירי בחמישי (כי תחילת המסלול מיירי שבגד שנגע בשרץ שהוא ראשון נגע בלחם) ולכך לא טעו.

לאחר מכן שאל אותם עוד שאלה שבאותה מסלול שלמדנו פה מה יהיה הדין אם טמא מת (ולא שרץ) יגע, וענו הכהנים שטמא, לרב מיירי באותה מסלול (רביעי) והסיבה שלא טעו מחמת שטומאת שרץ שכחו ואילו טומאת מת לא שכחו, לשמואל הסיבה שענו שטמא בגלל שבסיפור זה לא מתחיל עם בגד שהוא ראשון אלא שהלחם נגע באב עצמו ולכך השאלה הוא על רביעי ובשניהם לא טעו.

איזה עסקה עטא בבית העקדש = בעדותו של יוסי בן יועזר נאמרה עוד עדות שמשקי בית מטבחים אינם מקבלים טומאה, לרב משקי בית מטבחים היינו משקין הנמצאים בבית המטבחים שהם דם ומים להדחת הקרבנות, ולוי גורס כי מדבחים היינו דברים העולים על המזבח שהם דם יין ומים לניסוך המים בסוכות.

לפי שיטת רב

שרק משקה בית מטבחי' שהוא דם ומים אינם מקבלים טומאה אפילו מדרבנן.

מן התורה משקה אינו מקבל טומאה ואינו מטמא אחרים.

בשאלה השנייה לא טעו הכהנים היות ומיירי בשמן (שהוא לא בית מטבחי') שמקבל טומאה מדרבנן.

לפי שיטת לוי

משקה המזבח אינם מקבלין טומאה.

מן התורה משקה אינו מטמא אחרים, אבל מקבל טומאה, כשיטת שמואל.

בשאלה שנייה מיירי שכולם נגעו בטמא מת עלמנו לכך הם מקבלים טומאה.